

Advent

Vesper na Eerste Advent
woensdag 2 december 2020

muziek: T. de Vries, D. Vos, T. Kruit
audio/video: R. Metzmakers
lector: M. van Noord

Openingslied – Lied van Zacharias

Een schoot van ontferming is onze God.
Hij heeft ons gezocht en gezien
zoals de opgaande zon aan de hemel.
Hij is ons verschenen toen wij in duisternis waren,
in schaduw van dood. Hij zal onze voeten richten
op de weg van de vrede.

We ontsteken een kaars.

Kyrie – William Byrd

Kyrie eleison
Christe eleison
Kyrie eleison

Lezing uit Jesaja 25

Op deze berg richt de HEER van de hemelse machten voor alle volken een feestmaal aan:
uitgelezen gerechten en belegen wijnen, een feestmaal rijk aan merg en vet, met pure, rijpe
wijnen.
Op deze berg vernietigt hij het waas dat alle volken het zicht beneemt, de sluier waarmee alle
volken omhuld zijn.
Voor altijd doet hij de dood teniet. God, de HEER, wist de tranen van elk gezicht, de smaad van
zijn volk neemt hij van de aarde weg – de HEER heeft gesproken.
Op die dag zal men zeggen: 'Hij is onze God! Hij was onze hoop: hij zou ons redden. Hij is de HEER,
hij was onze hoop. Juich en wees blij: hij heeft ons gered!'
De hand van de HEER rust op deze berg.

Lied – Dona Nobis Pacem (Canon by King's Singers)

Dona nobis pacem,
dona nobis pacem,
dona nobis pacem.

Gedicht:

Hij ging de berg op en ging zitten

Hier aan dit strand is het begonnen.
Ik kan het niet laten
zo nu en dan terug te keren.
Proberen wat eens gebeurde weer opnieuw
te beleven in mijn herinnering.
Tevergeefs?
Hoeveel verziekte mensen
kwamen hier bijeen,
met alle kwalen die de duisternis
bedenken kon:
verstijfd, verkrampt, afgestompt,
uitzichtloos, wanhopig en doelloos.

Hij had zich bij hen gevoegd,
en was de berg op gegaan.
Zo ging hij ons voor, naar boven,
naar zijn eigen domein;
daar hoort hij thuis.
Daar staat de zetel
waarop alleen hij zich mag neerzetten.

Daar heeft hij ons genezen;
misschien wisten we niet eens
dat we ziek waren.
Daar heeft hij ons verzadigd,
als vrienden aan zijn tafel;
we wisten niet eens wat honger was.

Zo nu en dan kom ik terug
naar dit strand
om het opnieuw te beleven.
Je ziet het landschap, om je heen
en ver weg, wijken naar de grijze
bergen aan de horizon.
Vlakbij is alleen het water.
Over de rimpelende spiegel
komt het heimwee aangewaaid
en dringt door
tot diep in mijn hart.

Onze vader – gezongen

Onze vader,
die in de hemel zijt
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome.
Uw wil geschiede op aarde
zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren
en breng ons niet in beproeving, maar verlos van het kwade.
Want van u is het koninkrijk
de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid, amen.